Lw ska z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 257. Sobota 7. Listopada 1868. Rok wydania 58.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 7. listopada. Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych Rady państwa uznano znaczną większością zarządzenie stanu wyjątkowego w Pradze jako usprawiedliwione. Następnie prezydent zawiadomił izbę o sankcyonowaniu ustawy rekrutacyjnej. We wtorek debata nad ustawą o obronie krajowej.

Część urzędowa.

Jego ces. król. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dnia 26. października b. r. najmiłościwiej raczył zatwierdzić wybór Wgo. Antoniego Firleja na zastępcę prezesa sandeckiej rady powiatowej.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.
Lwów, dnia 5. listopada 1868.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dnia 26. października b. r. najmiłościwiej raczył zatwierdzić wybór Wgo. Feliksa Rożańskiego na prezesa, a Wgo. Lubina Michałowskiego na zastępcę prezesa zbarazkiej rady powiatowej.

Część nieurzędowa.

Dnia 4. b. m. odbyło się 141 posiedzenie Izby deputowanych Rady państwa. Na ławie ministrów zajęli miejsca Ich Exc. pp. ministrowie: Dr. Herbst, Dr. Berger, Dr. Hasner.

Przystąpiono do debaty specyalnej nad ustawą względem zaprowadzenia stanu wyjątkowego.

Przy §. 1. dep. Ziemiałkowski stawia poprawkę, aby prawo zaprowadzenia stanu wyjątkowego przysłużało rządowi tylko wtedy, gdy Rada państwa nie jest zebrana.

Wniosek ten popiera prawica i najskrajniejsza lewica.

Dep. Leonardi stawia do §. 1. poprawkę określającą bliżej wyrażenia wewnętrzne niepokoje i agitacye popartą przez prawicę i kilku członków najskrajniejszej lewicy.

Podobną poprawkę stawia dep. Svetec.

Dep. Rechbauer popiera poprawkę dep. Leonardi i przydaje do niej poprawkę Ziemiałkowskiego. Deput. Leonardi i Svetec przystępują do wniosku Rechbauera.

Dep. Ryger usiłuje dowieść, że prawo zaprowadzenia stanu wyjątkowego może przysłużać bezwarunkowo tylko władzy wykonawczej.

Dep. Banhans przemawia przeciwko poprawce dep. Ziemiałkowskiego odwołując się do §. 20. ustawy zasadniczej, zgadza się jednak w tem, że wypadki, w których stan wyjątkowy może być zaprowadzony, powinna oznaczać Rada państwa.

Za poprawką dep. Ziemiałkowskiego przemawiali jeszcze dep. Toman i Svetec, poczem zabrał głos minister sprawiedliwości Dr. Herbst i w obszernej mowie wypowiedział stanowczo zdanie, że poprawka dep. Ziemiałkowskiego nie może być przyjętą i odparł silnie wszystkie inne poprawki.

Przystąpiono potem do głosowania najprzód nad poprawką dep. Ziemiałkowskiego. Poprawka została odrzucona 96 głosami przeciw 55. Za poprawką głosowała cała prawica a z lewicy deputowani Demel, Roser, Skene, Rechbauer, Schindler, Figuly, Fetz, br. Hackelberg, Plankensteiner, Tschabuschnigg, Lax, Dehne i inni.

Tem samem upadła także poprawka dep. Rechbauera. Następnie odrzucono poprawkę Sveteca, za którą głosowała tylko prawica i §. 1. przyjęto według wniosku komisyi.

Podobnież przyjęto §§. 2—9 bez debaty.

Przy §. 10. zabrał głos dep. Dr. Toman i zażądał, aby tenże był wzięty pod dyskusyę razem z §. 11.

Izba zgodziła się na to i uchwaliła zarazem odłożyć dalszy ciąg dyskusyi do następnego posiedzenia, a tymczasem przystąpić do wyboru jeszcze kilku członków delegacyi i ich zastępców.

Wybrani zostali: z Czech dep. Kardasch i Dr. Lumbe; a jako zastępcy, ponieważ ci byli już zastępcami, dep. Bibus i Steffens; z Galicyi jako zastępca w miejsce Wężyka dep. Bocheński.

Przyszłe posiedzenie dn. 5. b. m.

Na posiedzeniu izby deputowanych Rady państwa w d. 3. b. m. minister spraw wewnętrznych Dr. Giskra odpowiedział na interpelacyę posłów polskich względem rozporządzenia z dnia 19. października b. r. przekazującego niektóre sprawy Namiestnika stale ustanowionym urzędnikom po za siedzibą namiestnictwa w Galicyi. Odczytawszy osnowę rzeczonej interpelacyi, Dr. Giskra rzekł:

„Uważam to za konieczne, i proszę wysokiej izby, aby mi po części dla zrozumienia interpelacyi, po części dla zrozumienia odpowiedzi dozwoliła odczytać odnośne dwa ustępy ustawy z d. 19. października w całej osnowie, i tak nie bardzo długiej.

(Minister odczytuje te dwa paragrafy ustawy z d. 19. marca o organizacyi władz administracyjnych, tudzież samo rozporządzenie z dnia 19. października o ustanowieniu siedmiu expozytur namiestniczych, poczem tak dalej mówi:)

Treść odczytanych właśnie §§. 8. i 9. ustawy z d. 19. maja nie dopuszcza wątpliwości, że rząd miał prawo podobne zaprowadzić zmiany, gdyż koniec §. 9. wyraźnie opiewa, „iż dotyczące postanowienia wydają się w drodze rozporządzenia.“ Mniemam, że i panowie interpelanci w zasadzie nie zaprzeczali, iż rządowi do podobnego kroku przysługuje prawo. Krok taki w samym §. 9. jako wyjątkowy jest oznaczonym, i to z podwójnej przyczyny. Raz jako wyjątek z postanowień §. 8., w którym ustanowiono prawidło o czynnościach Namiestników i prezydentów krajowych, w §. 9. zaś wspomniano, że także pojedynczym namiestnictwu podległym urzędnikom mogą być przekazane sprawy Namiestnika, zwłaszcza nadzorowanie podwładnych organów. Krok ten jest wyjątkowym i z tego punktu widzenia, że reguła dotyczy wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów, i że w szczególności postanowienie §. 9. nie było przeznaczonem do zastosowania we wszystkich krajach, które w Radzie państwa są reprezentowane.

Przy rozprawach nad §. 9. ustawy z d. 19go maja, jakie się toczyły w izbie niższej, rząd zamiary swoje wypowiedział i dotąd ich nie zmienił, iż tylko w większych krajach wyjątkowo mają być zaprowadzone organa nadzorcze. Co nie dla wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów ma być prawidłem, to — jeśli znajdzie zastosowanie w pojedynczym kraju — jest wyjątkiem z reguły, a krok taki słusznie nazywają wyjątkowym. Panowie interpelanci powiadają w uzasadnieniu swej interpelacyi, że ówczesne rozprawy nad ustawą wspomnianą uprawniały ich do wniosku, że wyjątkowe postanowienie takie zapadnie tylko na życzenie reprezentacyi krajowej, nie zaś wbrew jej życzeniu. Pozwalam sobie natomiast przypomnieć wysokiej izbie oświadczenie moje podług zapisków stenograficznych z ówczesnych rozpraw.

Poseł Krzeczunowicz przy §. 9. postawił był wniosek: Aby do ustępu pierwszego §. 9. po słowach: „są ustanowieni“ dodać słowa: „za zgodą reprezentacyi tego kraju, w którym są ustanowieni“. W odpowiedzi na wniosek ten w ówczas ośmieliłem się odpowiedzieć (czyta):

„Wśród odrębnych stosunków ani co do tendencyi paragrafu 9., ani co do natury przedmiotu z pewnością nie ma myśli, aby wbrew woli kraju, wbrew uchwale reprezentacyi państwa, ministerstwo odpowiedzialne mogło używać podobnych środków obliczonych na zniszczenie historycznych granic krajów. Lecz i poprawka ta (Krzeczunowicza) jest niedopuszczalną, gdyż — jak to już jeden z mowców poprzednich zauważył — podobne urządzenie jest przedmiotem władzy wykonawczej, lubo ten sam mowca z tem swojem zapatrywaniem nie w zupełnej pozostał zgodzie, ponieważ później oświadczył gotowość swoją poparcia poprawki posła Krzeczunowicza. Lecz proszę uwzględnić, że w §. 9. się nie rozchodzi o przekazanie spraw namiestniczych w drugiej instancyi, lecz o przekazanie nadzoru organów podwładnych, tudzież o reprezentowanie rządu w obec reprezentacyi krajowej, zgoła nietylko o rozstrzyganie w drugiej instancyi, a tego przecież, panowie, od rządu żądać nie można, aby rząd, jeśli względy administracyjne wymagają przekazania np. pewnemu naczelnikowi powiatowemu większego zakresu działania w kilku powiatach, lub też jak się to obecnie w Czechach dzieje, przekazania mu niejako dozoru nad dwoma lub trzema starostwami powiatowemi, aby rząd w takich razach dopiero był zmuszony zaciągnąć pozwolenia reprezentacyi krajowej. Dla tego proszę wysokiej Izby, aby pozostała przy dotychczasowej osnowie §. 9. t. j. podług wniosku Rządu i Wydziału“.

Po tem oświadczeniu wysoka Izba przychyliła się do wniosku rządowego.

Z tego wynika, że zdanie panów interpelantów nie jest uzasadnionem, jakoby ich rozprawy w Izbie uprawniały do mniemania, iż przekazanie nadzorczego zakresu działania nastąpić może tylko w porozumieniu się z reprezentacyą krajową.

Postanowienie zapadłe jest zresztą tego rodzaju, że w Galicyi jest od dawna znane, i dla kraju nie mogło być nagłą niespodzianką.

W Galicyi na 175 starostw powiatowych, istniało dawniej 10, później 17 naczelników obwodowych, z podobnym zakresem działania i to aż do lutego 1867, a zatem aż do okresu czasu 18 miesięcy licząc wstecz od dzisiaj.

Dla mnie więc było raczej niespodzianką, kiedym usłyszał, że postanowienie to krajowi się wydaje nieznanem i niespodzianem.

Dla tego jeszcze wspominam i to, że także w rozprawach sejmu galicyjskiego z r. 1866 o politycznej organizacyi kraju, przedmiot ten był wzięty pod obrady. Rząd cesarski w ówczas oznajmił sejmowi swój zamiar podzielenia kraju w pewnej konfiguracyi na powiaty i zaprowadzenia dwóch namiestnictw, 17 nadzorczych naczelnictw powiatowych i innych zwykłych naczelnictw powiatowych.

Sejm stanowczo się oświadczył przeciw utworzeniu dwóch namiestnictw, zgodził się w zasadzie na podział na powiaty i nie wniósł żadnego zażalenia przeciw wyrażanej ze strony rządu ówczesnego intencyi zaprowadzenia władz nadzorczych, owszem tak w obradach wydziału, jak i w uchwałach swoich sejm całkiem pominął znany zamiar rządu. Postanowienie nadzorczych starostów powiatowych nie weszło wprawdzie w życie w Galicyi w r. 1867, lecz obecnie, gdzie się o nową rozchodziło organizacyę, czyli raczej o przeprowadzenie takowej na podstawie ustawy z dnia 19. maja, zastanawiałem się nadtem, o ile wracać trzeba do postanowienia owego, które rząd poprzedni przeprowadzić zamierzył, a kładę na to nacisk, było to przekonaniem mojem, że zaprowadzenie postanowienia tego będzie odpowiednem w interesie rządu i w interesie kraju, jak od dawna istniało i aż do tej chwili jeszcze istnieje w Czechach, i dla tego uprosiłem sobie od Najj. Pana

pozwolenie do zaprowadzenia na moją odpowiedzialność owego postanowienia. Powodowałem się głównie myślą, że kraj ten obecnie podzielony jest na 74 starostw powiatowych i to w takiej rozciągłości, iż dla namiestnika jest prawie rzeczą niemożebną nadzorować i kontrolować sprawowanie czynności urzędowych tak, jak rząd tego pragnie.

Gdybym chciał przypuścić, że namiestnik osobiście naocznem wglądaniem się przekonywa o prowadzeniu czynności urzędowych i to nietylko o formalnem załatwianiu przez przeglądanie numerów lecz o merytorycznem traktowaniu spraw pojedyńczych, i gdyby od niego żądano, aby w każdym powiecie tylko dwa dni w roku tem się zajmował, natenczas byłby zmuszony — doliczywszy dnie podróży — przepędzić dwie trzecie części roku na podróżach.

Jestem tego zdania, że kontrola taka nawet zapomocą wysyłanych komisarzy nie mogłaby być prowadzoną należycie i odpowiednio celowi, nawet gdyby ciągle podróżowali, ponieważ tym komisarzom wysłanym znajomość osób, miejscowości i innych szczegółów co do stosunków miejscowych nie jest tak przystępną, jak osobom, które ciągle bawią w pobliżu dotyczącego miejsca i organu, nad którym im przysłuża prawo nadzoru, pomijając już kwestyę kosztów.

Także i dotychczasowego zwyczaju, t. j. wysyłania pojedynczych członków namiestnictwa dla zbadania zajść mogących zażaleń, prawidłowo nie mogę uważać za stosowne, gdyż z jednej strony pociąga to za sobę stosunkowo wielkie wydatki, z drugiej zaś strony ponieważ to, co właśnie mówiłem o podróżujących komisarzach, i tutaj znalazłoby swe zastosowanie, a nadto wysyłanie radców namiestniczych przy szczupłej liczbie urzędników musiałoby wywołać przerwy i przeszkody w służbie namiestnictwa. Dawniejszemi czasy, kiedy liczba urzędników koncepcowych i członków Rady w namiestnictwie była większą, podobne wysyłanie nierównie łatwiej uskutecznić się dało. W dzisiejszym szczupłym wymiarze na to liczyć nie można bez obawy przeszkód w czynnościach regularnych.

Z drugiej strony uważam to w interesie ludności Galicyi za konieczne, że podobna kontrola i nadzór służby organów podwładnych nie tylko pod formalnym, ale i pod względem materyalnym odbywać się powinna. Rządowi na tem zależy, aby czynności urzędowe pełniono w ogóle prędko i odpowiednio celowi, i aby i osoby pojedyńcze, któreby zażalenie wnieść miały, nie potrzebowały w każdym wypadku udawać się do odległego Lwowa.

Tutaj nadmienić winienem, że z żadnego kraju nie doszło mnie stosunkowo tyle skarg o dotychczas powolnem i złem sprawowaniu urzędu niższych instancyi, co z Galicyi, i z żadnego kraju nie doszło mnie wczasie krótkiego urzędowania mojego tyle zażaleń, że władze niższe na podania przez miesiące nie wydawają rezolucyi, i byłem zmuszony wielekroć napierać na namiestnictwo, aby się starało, izby sprawy bieżące raz przecież załatwione zostały.

Miałem głównie na celu użyczyć ludności większych rękojmi szybkiego i należytego toku w sprawowaniu urzędu i zarazem namiestnikowi — ułatwiając odpowiedzialność jego — umożebnić w ogóle skuteczną kontrolę urzędowania podwładnych organów.

Po tym wstępie ogólnym przystępuję do szczegółowej odpowiedzi na wystosowane do mnie pytania.

Pierwszem pytaniem było: Co jest powodem w mowie będącego rozporządzenia ministeryalnego?

Podstawę prawną przytoczyłem cytując paragraf 9ty, powód administracyjny wskazałem jako zgodny z podstawą prawną, t. j. ułatwienie czynności urzędowych, a jeśli mi kto może zarzucić, że postanowienie podobne tylko nowe tworzy instancye i wywołuje niepotrzebną odwłokę spraw, mogę zwrócić uwagę na treść rozporządzenia, i opierając się na takowej, stanowczo zaprzeczyć podobnej interpretacyi; a gdyby kto sądził, że wszelkie urzęda pośrednie tylko do zwłoki prowadzą, musiałby konsekwentnie dojść do owej osławionej centralizacyi administracyjnej, gdzie nakoniec minister sam wszystkoby załatwiał. Dodam tu jeszcze, że rozporządzenie z d. 19. października nie powiększa liczby urzędników, jaka była przeznaczona do organizmu władzy politycznej, i że ogólne koszta całej tej reformy, po której się właśnie spodziewam korzystnych skutków w interesie ludności, jeśli się nie mylę, razem wziąwszy tylko 6400 złr. tytułem wydatków na służbę wynosić będą. Wysoka izba zresztą będzie miała sposobność przy obradach nad budżetem oddać głos swój w ustanowieniu dotyczącej cyfry. Przedewszystkiem zaś zastrzegam rządowi wyłączne prawo przeprowadzenia poczynionej reformy w drodze rozporządzenia.

Drugie pytanie interpelacyi, jak można było wyjątek zamienić na prawidło, tłómaczy się samo przez się i zupełnie jasno przez to, com powyżej wspomniał o prawidle i wyjątku. Nie zamieniono w Galicyi wyjątku na prawidło, lecz zaprowadzono to w Galicyi, co jako wyjątek z ogólnego prawidła ewentualnie i dla Galicyi było przewidziane i obmyślane.

Na trzecie pytanie, jak rozumieć należy §. 3. lit. e. rzeczonego rozporządzenia, odpowiadam, że wskutek uprawnienia dotyczących starostów powiatowych do przyzwolenia i uzyskania potrzebnej starostwom powiatowym pomocy wojskowej, tylko takie zrobiono ułatwienie, że tam, gdzie pomoc wojskowa jest potrzebną i nie jest rozporządzalną, nie trzeba będzie żądać jej dopiero ze Lwowa; przez to atoli nie znosi i nie uwłacza się bynajmniej dotychczasowemu uprawnieniu starostów powiatowych do zażądania pomocy wojskowej, jeźli w którym powiecie jest potrzebną, tak że i w tym względzie pomyślano ułatwieniu toku spraw urzędowych właśnie w myśli i interesie tych, których panowie interpelanci mieli na oku.

Co się nakoniec tyczy myśli paragrafu 4go rozporządzenia, to wspomnione tam „władze wyższe“ są: namiestnictwo i krajowa dyrekcya skarbowa, które to władze krajowe przełożone są nad starostwami powiatowemi, i od których starostwa powiatowe w swych czynnościach urzędowych w ogóle wskazówki odbierały.

Wyraźnie nadmieniam i już przy odczytaniu rozporządzenia położyłem na to nacisk, że w mowie będącym starostom powiatowym nie przekazano prawa rozstrzygania w drugiej instancyi, i dla tego obawę, że nowemi oddziałami namiestniczemi miano na celu pominięcie lub usunięcie namiestnika, za nieuzasadnioną uważać muszę.

Żywię nadzieję, że udzielone przezemnie wyjaśnienia o tendencyi, celu, treści i doniosłości dotyczącego rozporządzenia usuną obawę panów interpelantów i że ta odpowiedź moja na interpelacyę, jeźli się rozpowszechni w dalszych kołach, pozbawi agitacyę gruntu swego, wymierzoną przeciw rządowi, jakoby wspomnione rozporządzenie sprowadzało podział kraju na ośm powiatów gubernialnych, jakoby krok ten rządu przeszkadzał lub usuwał jednolite działanie namiestnika, jakoby zrobiono wyłom w samorządzie krajowym i poczyniono w Galicyi początek do podziału krajów przedlitawskich na departamenta francuskie, jakiem to wielokrotnie słyszał tak z dzienników publicznych, jak i w osobistej pogadance.

Postanowienie w mowie będące nie ma politycznej, lecz czysto administracyjną cechę; nie zamierza ono sparaliżować namiestnika, lecz ułatwiać mu działalność jego, i życzyłbym sobie tylko, aby w tych kołach, gdzie tyle wagi przywiązują do nieścieśnionej działalności namiestnika, zwracano uwagę ludności, że rząd dalekim jest od paraliżowania namiestnika, lecz mu bliższej pragnie dostarczać pomocy, gdyby starosta powiatowy nie wypełniał obowiązku swego, i że rząd zarazem radby był ludności w Galicyi zapewnić spieszniejsze i dokładniejsze sprawowanie czynności urzędowych, aniżeli to podług dotychczasowych urządzeń było możebnem. (Oklaski i głosy: „bardzo dobrze!“).

Na wyraźne żądanie ministra sprawiedliwości zebrała się d. 2. b. m. na posiedzenie komisya do ustawy karnej, która jak wiadomo już przed miesiącami ukończyła swoje zadanie, a to w tym celu, aby przyjąć oświadczenie ministra sprawiedliwości. Minister oznajmił najprzód, że już wówczas, kiedy projekt ustawy karnej przez przeszły rząd do izby wniesiony został, nie mógł się z nim w zupełności zgodzić, a to dlatego, ponieważ nie zdaje mu się być zastosowanym do sądów przysięgłych. Rząd udawał się do znakomitości jurydycznych w Austryi i za granicami Austryi o zdanie o tym projekcie ustawy karnej. To nastąpiło istotnie i krytyka wypadła w ogóle niekorzystnie dla projektu. Minister podnosił z szczególnym naciskiem krytyczne zdania austryackich jurydycznych powag, szefa sekcyi Glasera i br. Lichtenfelsa. W obec tak ogólnie niepomyślnej krytyki musiał oczywiście minister postawić sobie pytanie, czy byłoby rzeczą stosowną poddać projekt tej ustawy już teraz pod obrady plenarnego zgromadzenia izby. Podług zdania ministra jest to niemożliwe, albowiem przy krótkości czasu i nagłości innych spraw, niepodobna przeprowadzić specyalnych obrad nad tak rozległą ustawą, a przyjęciu jej en bloc musiałby się sprzeciwić w obec uznanej konieczności zaprowadzenia w niej gruntowniejszych jeszcze zmian. Pozostają wiec dwie alternatywy: albo cofnąć zupełnie ten projekt ustawy i nowe wypracować przedłożenie, tymczasem zaś wnieść do izby nowelę względem politycznych przekroczeń i obrazy honoru, gdyż wypracowanie nowego projektu wymagałoby dłuższego czasu, — albo też poddać wypracowany już pro'ekt na podstawie krytycznego zdania jurydycznych powag ponownej rewizyi i dopiero rezultat tejże poddać pod obrady izby. Minister upraszał nakoniec komisyę, aby mu w tym względzie objaśniła swoje zdanie, żeby mógł się zdecydować, jeżeli wniosek ma postawić na radzie ministrów. Nad tem oświadczeniem ministra sprawiedliwości wywiązała się dłuższa i żywa dyskusya, w której brali udział wszyscy członkowie komisyi i której rezultatem było, że większość członków za drugą alternatywą się oświadczyła.

Projekt ustawy względem organizacyi trybunału państwa wniesiony do izby deputowanych rady państwa na posiedzeniu z d. 3. b. m. zawiera 10 paragrafów. Najważniejsze rozporządzenia są:

Cesarz mianuje prezydenta, wiceprezydenta, członków i zastępców trybunału państwa na propozycyę izby deputowanych. Wszyscy członkowie trybunału państwa wykonywują swój urząd jako honorowy; atoli referenci tegoż, których trybunał państwa ze swego grona na trzy lata obiera, otrzymują wynagrodzenie w rocznej kwocie 3000 złr. Do powzięcia ważnej uchwały potrzebna jest obecność prezydenta i najmniej ośmiu członków. Trybunał państwa przystępuje do czynności na wniosek biorących udział. Wniosek na rozstrzygnienie sporów o kompetencyę pomiędzy władzami sądowemi a administracyjnemi może być postawiony tylko przez administracyę krajową albo przez wyższą administracyjną władzę. Przy sporze o kompetencyę pomiędzy reprezentacyą krajową a najwyższą władzą rządową jest każda władza uprawnioną do postawienia wniosku u trybunału na rozstrzygnienie sporu. Przez trybunał państwa mają być rozstrzygane pretensye do jednego z krajów reprezentowanych w radzie państwa, albo wszystkich które przed sąd zwyczajny wytoczone być nie mogą, również skargi jednego obywatela państwa o naruszenie służących mu na mocy konstytucyi praw politycznych. Procedura jest ustna i publiczna. Przy wydawaniu wyroku nie jest trybunał państwa obowiązany trzymać się żadnych reguł co do dowodów.

Z Berlina piszą pod dn. 2. b. m.: Na konferencyi ministrów, która się odbyła w sobotę, kwestya finansowa nie została jeszcze ostatecznie rozstrzygnięta. Według doniesień półurzędowych niedobór składa się z następujących pozycyi: Podatek matrykularny 2,617.520 talarów, procenta i sumy amortyzacyjne pożyczki kolei żelaznej przyzwolonej na ostatniej sesyi 1,500.000 talarów, nakoniec 1,786.880 talarów, które figurowały w budżecie 1868 r. jako nadzwyczajny dochód z sprzedaży reszty soli. Niedobór wynosi zatem 5,904.400 talarów; miał on być pokryty pozostałościami majątkowemi (akcye kolei żelaznych i t. p) ale według ostatnich doniesień nie zaniechano jeszcze stanowczo nałożenia dodatku do podatków.

Na tejże radzie ministrów ułożoną została mowa tronowa i powzięto uchwałę względem przedłożeń do sejmu wnieść się mających.

O pobycie jenerała Manteuffla w Berlinie donoszą do „Schles. Ztg.“: Przedłużenie urlopu hrab. Bismarka i jednoczesna obecność jenerała Manteuffla w Berlinie dało powód do rozlicznych pogłosek. O ich wiarogodności, nie można sądzić, dopóki o stanie zdrowia kanclerza związkowego krążyć będą najsprzeczniejsze wieści i dopóki im z kompetentnej strony stanowczo nie zaprzeczą. Kamieniem probierczym prawdziwości tak jednych jak drugich pogłosek byłoby pierwsze lepsze zawikłanie polityczne, ale nie jest to wcale pożądanem, aby próba taka miała wkrótce nastąpić.

Zresztą wiadomo, że „Kreuz-Ztg.“ stanowczo zaprzeczyła, jakoby przedłużenie podróży hr. Bismarka zostawało w jakimkolwiek związku z obecno-

ścią jenerała Manteuffla w Berlinie. Przy tej sposobności „Kreuz Ztg.“ zamieszcza następnjące oświadczenia przeciw „Magd. Ztg.“ która pisała o tym samym przedmiocie: „Dziennik ten w brew doniesieniu „Prov. Corr.“, że stan zdrowia kanclerza związkowego hr. Bismarka nie pozwala temuż zająć się sprawą i że dla tego hr. Bismark przedłużył swój pobyt na wsi, uważa za stosowne zapewnić ponownie, że hr. Bismark ma się już całkiem dobrze i że tak jak każden zdrowy nie ma powodu oszczędzać swego zdrowia. Z naszej strony zapewnić możemy, że jak „Prov. Corr.“ swojem doniesieniem nie mogła sprawić niepokojącego wrażenia, tak przeciwnie słowa „Magd. Ztg.“ o ile się tyczą hr. Bismarka, zasługują na najzupełniejsze zaprzeczenie. Wiadomo nam, że nic nie może być przykrzejszem dla hr. Bismarka jak pojawiające się tu i ówdzie pogłoski, że nie jest wcale słabym i tylko z osobistego upodobania usuwa się od czynności. Doniesienia zamieszczane od czasu do czasu mianowicie w „Magd. Ztg.“, że hr. Bismark jest zupełnie zdrów, i tylko z osobistych lub politycznych pobudek przedłuża swoją nieobecnosć, są nie tylko zupełnie bezzasadne, ale nadto są uchybieniem dla męża zajmującego tak wysokie stanowisko.

Korespondent florentyński do „Gazz. di Venezia“ donosi, że pomiędzy rządami francuskim a papieskim przyszło znowu do nieporozumienia w sprawie długu papieskiego. Włoski minister skarbu zamierza kupony od objętego długu papieskiego poddać takiemu samemu opodatkowaniu jak kupony od innych papierów długu włoskiego. Rząd papieski sprzeciwił się temu i zażądał w tym względzie pośrednictwa gabinetu francuskiego z tą uwagą, że opodatkowanie kuponów naraziłoby go na utratę zaufania u wierzycieli. Francya popierała żądanie gabinetu papieskiego, ale włoski minister skarbu oświadczył, że wierzycieli papieskich nie może traktować inaczej jak wierzycieli dawnych rządów włoskich i że dla niego nie ma żadnej różnicy pomiędzy pożyczką papieską a toskańską lub neapolitańską.

Kronika.

(Składki na pogorzelców.) Na pogorzelców w Mostach wielkich i w Potoku złożyła gmina Stebnika 5 złr. 72 c., a na pogorzelców tylko z Mostów wielkich gmina Krasnopuszczy 3 złr. 30 c.

(Pożary.) We wsi Łyczanka pow. nowosądeckiego zgorzały 24. października w nocy dwie stodoły wraz ze zbożem, prawdopodobnie w skutek podpalenia; w Bukaczowcach pow. rohatyńskiego d. 2. listopada stajnia eraryalna, szkoda wynosi 350 złr., przyczyna niewiadoma; w Chełmie pow. myślenickiego dom mieszkalny, prawdopodobnie w skutek podpalenia, szkoda 372 złr.

(Kradzież.) Przdsiębiorstwu lwowsko-brodzkiej kolei żelaznej skradziono niedawno a po części wyłudzono z magazynów za fałszywemi kwitami znaczną ilość materyału żelaznego (wartości kilku tysięcy złr.). W skutek tego zarządziła policya lwowska i urząd powiatowy w Dolinie poszukiwania, które naprowadziły na ślad kradzieży. Odebrano znaczną część skradzionego żelaza i aresztowano bogatego izraelitę z Doliny, handlarza, który to żelazo odbierał, zarazem kilku innych indywiduów i oddano sądowi krajowemu.

(Sprostowanie.) W wczorajszym telegramie Gazety Lwowskiej z Wiednia zaszła omyłka druku, którą niniejszem prostujemy, a mianowicie zamiast: wniosek Pratobevery aby rząd zawiadamiał niezwłocznie Radę państwa o cofnięciu rozporządzenia względem stanu wyjątkowego, powinno być: „aby rząd zawiadamiał niezwłocznie Radę państwa o wydaniu rozporządzenia względem stanu wyjątkowego, pod rygorem cofnięcia tego rozporządzenia“ itd.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 6. listopada. Na tutejszej giełdzie płacono: koniczyna czerwona korzec 180 ℔ netto 45 na listopad, 46 na styczeń, 42 ab Bursztyn, 45.50 ab Mościska; koniczyna biała 182 ℔ sporco 58 na styczeń (ab Mościska). Rzepak ozimy korzec 152 ℔ sporco 9.50 (do 24. listopada) ab dworzec Karola Ludwika, rzepak secunda korzec 150 ℔ netto 9 za ośm dni.

Ceny targowe w miesiącu październiku:

	Miejsce targu:									
	Dębica		Głogów		Kęty		Bochnia		Niepołomice	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	.	4	.	.	.	4	18	4	50
„ żyta	3	.	3	.	3	63	3	33	3	70
„ jęczmienia	2	50	2	50	3	17	2	54	3	.
„ owsa	1	75	1	55	2	11	1	70	2	.
„ hreczki	.	.	2	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	50	.	70	.	76	.	57	.	.
Grochu	4	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Cetnar siana	1	20	.	90	1	32	1	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	.	7	.	6	32	11	.	.	.
„ „ miękkiego	5	.	4	.	4	36	8	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	14	.	10	.	.	.	.	.	.
Miara wina	1	50	1	20	.	.	.	.	.	.
„ piwa	.	28		28	.	.	.	.	.	.
Wyrobnik z wiktem	.	25	.	25	.	.	.	.	.	.
„ bez wiktu	.	40	.	40	.	.	.	.	.	.

Ostatnia poczta.

Peszt, 5. listopada. „Hazank“ mówi o zebraniu się dziś w Wiednin komisyi względem połączenia koleją żelazną Węgier z Galicyą, i powiada, że lubo minister wojny popiera projekt przemyski, ale ministeryum węgierskie musi mieć na względzie dobro kraju, który domaga się połączenia z Tarnowem i Tarnopolem, a to tem bardziej, że parlament już się oświadczył za tym ostatnim kierunkiem, poręczając kolej Munkacza.

Peszt, 5. listopada. Szósta sekcya na wniosek Deaka przedłoży różniący się od elaboratu Kerkapolego i Horvatha projekt ustawy względem równouprawnienia narodowości, który ma zadowolnić także reprezentantów narodowości.

Berlin, 5. listopada. Król przyjmował dziś hrabiego Usedom na audyencyi pożegnalnej tudzież br. Werthera i księcia Salm. Izba deputowanych obrała prezydentem Forckenbecka a wiceprezydentami Köllera i Benningsena.

Paryż, 5. lostopada, wieczór. „Le Droit“ donosi, że z powodu objawów na cmentarzu Montmartre w dzień Zaduszny, tudzież otwarcia supskrypcyi (na pomnik dla dep. Baudina) w dziennikach „L'Avenir i „Le Reveil“, zarządzone jest śledztwo.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. listopada.

Hotel George: PP. Hr. Poletyło Wit. i Wojciechowski Wład., z Polski. — Hoppen Mar., z Wiednia

Hotel europejski: Weckbek Hugo, c. k. jenerał-major, z Berna. — Fontana Wic., c. k. kapitan, z Niska. — Gudym-Lewkowicz Justyn, z Połtawy. — Mysłowski Józef, z Zwiniacza. — Smażewski Alex., z Kobylan. — Wereszczyński Ant., z Cwitowa.

Hotel Langa: Hr. Enzenberg Gust., wks. heski minister, z Paryża. — Jakubowicz Mik., z Wiednia.

Hotel angielski: Gubatta Rud., c. k. kapitan, z Rawy.— Borkowski Miecz., z Mielnicy. — Czajkowski Wal, z Świerza.— Winnicki Kaz., z Rakszawy.

Hotel krakowski: Markiewicz Fr., c. k. kapitan, z Buska.

Pod Nr. 514 4/4: Mijakowski Abdon, adw., z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. listopada.

PP. Hr. Karnicki Wład., c. k. tajny radca, do Uścia zielonego. — Kalitowski Antoni, c. k. Kapitan, do Tarnowa. — Hr. Koziebrodzki Eug, do Michałówki. - Hr. Łączyński Kaz., do Kutkorza. — Czuczawa Krz., do Wierzbowic. — Laskowski Wład., do Stefkowa. — Mokrzycki Dezyd, do Żydaczowa. - Puzyna Włod., do Martynowa. — Seeliger Karol, do Wołkowa. — Udrycki Adolf, do Mostów wielkich. — Platt Mik, i Kernbach Zygm., Dr. med, do Wiednia. — Wallner Stan., c. k. podpor., do Pragi

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. listopada 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.49	+ 6.9	52		10
2. god. po poł.	324.06	+ 4.9	85	cisza	10
10. god. wiecz.	323.83	+ 5.0	85.		10

Mgła, deszcz i mgła, deszcz. - Ilość deszczu w 24 godzinach = 0.21'''.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Margarethe (Faust)“**, opera w 5 aktach. Na dochód p. E. Naudin.

W poniedziałek (przedst. polskie). **„Mąż i żona“**, komedya w 5 aktach przez Al. hr. Fredrę; **„Za piękny“**, komedya w 1 akcie. Ostatni występ i na dochód p. Bakałowiczowej.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwewskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 6 listopada.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	210	75	210	75	210	50	211	50
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	173	50	174	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	—	—	—	—	77	85	78	25
Listy z. T. kr. gal. w w. a.	—	—	—	—	74	10	74	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	84	75	85	20
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	66	10	66	50
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	50
Pier. k. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	40	5	45
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	45	5	50
Napoleondor	—	—	—	—	9	24	9	32
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	39	9	49
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	76	1	80
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	57½	1	58½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	70¼	1	71½
Srebro	—	—	—	—	113	50	114	75

(oprócz kupona bieżnego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4 listopada 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63.80	64.—
od kwietnia do października po 5%	63.40	63.60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	69.—	69.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	71.50	72.—
Metaliki po 5%	58.20	58.40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	174.25	174.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	173.70	174.—
Przez. do wyl. z r. 1854	80.—	80.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87.40	87.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	95.—	95.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	100.40	100.60
Renty Como po 42 lir. aust.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.	pien.	towar.
Niższej Austryi	86.50	87.—
Czech	92.—	93.—
Węgier	76.25	76.75
Galicyi	66.25	66.75
Siedmiogrodn.	71.50	72.—
Bukowiny	66.—	66.75
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	101.—	101.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	808.—	810.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	214.40	214.60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	645.—	647.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	165.75	166.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1895.—	1900.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	264.50	264.70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	185.—	185.25
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	167.—	167.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	210.50	211.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	173.75	174.25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	533.—	535.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.50	92.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.—	74.—
Galic. banku hyp. po 6%	85.50	86.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91.—	91.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.25	102.75

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89.50	90.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zlr	95.25	95.75

5. Losy.

(za sztukę)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	140.75	141.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	92.—	92.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.—	31.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	155.—	160.—
Salma „ 40 „ „	41.—	42.—
Palfiego „ 40 „ „	31.50	32.—
Clarego „ 40 „ „	36.—	36.50
St. Genois „ 40 „ „	32.75	33.—
Windischgrätza 20 „ „	22.—	22.50
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	96.80	97.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.50	96.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	96.70	97.—
Hamburg za 100 M. B.	85.35	85.50
Londyn za 10 ft. szt.	115.75	115.90
Paryż za 100 fr.	45.95	46.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.49	5.50
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.24½	9.25
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	113.75	114.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 6 listopada	złr.	kr.
5% Metaliki	58	30
„ z procentami z maja i listopada	59	—
5% pożyczka narodowa	63	25
Losy z 1860 roku	87	50
Akcye banku wiedeńskiego	808	—
„ „ kredytowego	218	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	—
Srebro	114	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	50

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2463) **Concurrenz-Kundmachung.** (2)

Nro. 1704. Die mit der Verpflichtung zum Erlage einer Caution von 2200 fl. Realwerth verbundene Lemberg-Triester Collectur Nr. 7/149 in Lemberg, Stadt, Dominikaner Seitengasse, deren jährlicher Provisionsertrag zu 5% nach dem letzten dreijährigen Durchschnitte in 1449 fl. 44 kr. öst. W. bestand, wird im Wege der Concurrenz an denjenigen verliehen, der sich mit dem niedrigsten Provisions-Percente zufriedenstellt.

Die mit einer 50 kr. Stempelmarke versehenen, und mit dem Reugelde pr. 73 fl. belegten Offerten müssen längstens bis zum 27ten November d. J. um 12 Uhr Mittags bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg überreicht werden.

Die ausführlichen Bedingungen sind im Amtsblatte Nr. 253 der Gazeta Lwowska vom 3. November l. J. zu lesen.

(2493) **Edykt.** (1)

Nr. 10585. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie wygranej pretensyi 945 złr. a. w. z p. n. exekucyjna sprzedaż dóbr Leszczawy dolnej, w obwodzie dawnym Sanockim, a teraz powiecie Bireckim położonych, dłużnika p. Naftalego Rebhuhn własnych, na rzecz p. Felicyana Laskowskiego jako prawonabywcy p. Maryi hr. Konarskiej, na terminie dnia 14go grudnia 1868 o godzinie 10tej przed południem w tymże sądzie przedsięwziętą będzie, a to pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wprawdzie wartość szacunkowa w ilości 46.478 złr. 20 kr. a. w. Gdyby jednakże tej ceny nikt nie ofiarował, natenczas sprzedanemi będą te dobra poniżej wartości szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtem, nie ręcząc za żadną rubrykę dochodów, jak i za jakość i ilość gruntów, jednakowoż z wyłączeniem kapitału indemnizacyjnego za zniesione powinności urbaryalne na te dobra przypadającego, jak i rentów od tego kapitału.

3. Każdy chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w okrągłej sumie 2000 złr. w. a. czy to gotówką, czy to galicyjskiemi listami zastawnemi, lub galic. obligacyami indemnizacyjnemi, wraz z przynależnemi kuponami i talonami wedle ostatniego w Gazecie Lwowskiej się znajdującego kursu, jednakże nigdy w wyższym kursie, jak nominalna wartość, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującego kupiciela zatrzymanem, reszte licytantów zaś im zaraz zwróconem zostanie; od złożenia jednakże tego wadyum jest p. Felicyan Laskowski jako egzekucyę prowadzący uwolnionym, jeżeli na terminie licytacyjnym najświeższym wyciągiem tabularnym sum na rzecz jego na tej wsi intabulowanych się wykaże, jako to wadyum na tych jego pretensyach na rzecz wierzycieli hypotecznych, jak i właściciela tych dóbr jest intabulowanem.

4. Chęć kupienia mający mogą inwentarz ekonomiczny, akt oszacowania i wyciąg tabularny tych dóbr w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć lub odpisać.

O czem strony sporujące, wszystkich wierzycieli hypotecznych, a w szczególności z miejsca pobytu wiadomych do własnych rąk, zaś z pobytu niewiadomych, jak i wszystkich, którzyby po 11. marca 1867 do tabuli weszli, lub którymby z jakiej bądź przyczyny niniejsza uchwała do rąk własnych wcześnie, albo całkiem nie mogła byc doręczoną, przez edykta i kuratora w osobie p. adwokata krajowego Waygart z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Kozłowskiego zawiadamia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 21. października 1868.

(2514) **Edykt.** (1)

Nr. 51565. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie Taubę Lauer zamężną Grossfeld niniejszym edyktem zawiadamia, że przeciw niej i innym spadkobiercom Leisora i Izraela Berla 2ga im. Lauer Karol Sniadowski dnia 26. maja 1868 do l. 28916 wniósł pozew o extabulacyę dzierżawy kamieniołomu ze stanu biernego części realności pod L. $311^2/_4$, w skutek którego termin do ustnej rozprawy na dzień 13. lipca 1868 godzinę 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pozwanej Tauby Lauer zamężnej Grossfeld jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla jej zastępstwa i na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata krajowego Dra. Męcińskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Goreckiego za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór wedle ustawy sądowej dla Galicyi obowiązujacej przeprowadzony będzie.

Zaleca się więc pozwanej, aby albo osobiście na tym terminie się stawiła, lub też potrzebne dowody swemu zastępy udzieliła, lub nareszcie innego zastępcę sobie obrała i sądowi oznajmiła, w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne kroki uczyniła, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sama przypisaćby musiała.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 3. października 1868.

(2509) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 51625. Podpisany komisarz sądowy uchwałą c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 26. września 1868 do L. 51625 do przeprowadzenia postępowania ugodnego z tutejszym upadłym kupcem E. J. Herwym delegowany wzywa wszystkich wierzycieli tegoż kupca, ażeby swoje z jakiegobądź prawnego tytułu pochodzące pretensye, jeżeli tego dotąd jeszcze nie uczynili, u podpisanego komisarza sądowego zapomocą należycie ostęplowanych i w dowody tych pretensyi zaopatrzonych podań najdalej do dnia 2. grudnia 1868 tem pewniej zgłosili, gdyż w razie przeciwnym, gdyby ugoda przyszła do skutku, a pretensye ich nie byłyby prawem fantu pokryte, zostaliby wykluczeni od zaspokojenia z majątku postępowaniu ugodnemu podległego, i podpadliby skutkom §§. 35,, 36., 38. i 39. prawa o post. ugodnem.

Lwów, dnia 31. października 1868.

Komisarz sądowy:
Franciszek Wolski,
c. k. notaryusz.

(2513) **Ogłoszenie licytacyi.** (1)

Nr. 1609. Dnia 25. listopada 1868 odbędzie się w kancelaryi Magistratu Stanisławowskiego w godzinach urzędowych od 8mej zrana do godziny 2giej z południa licytacya publiczna w celu wydzierżawienia sześciu, własnością gminy miasta Stanisławowa stanowiących młynów wodnych na trzechletni okres czasu od 1. stycznia 1869 do 31. grudnia 1871.

Młyny te wydzierżawione będą lub ryczałtowo, lub każdy młyn osobno.

Cena fiskalna na wszystkich sześć młynów wynosi 3041 złr. 50 kr. w. a.

Szczegółowo zaś:

na młyn Nr. 1 o czterech kamieniach	506 złr.	$91^1/_2$ kr.
na „ Nr. 2	„ „	506 „	$91^1/_2$ „
na „ Nr. 3	„ „	506 „	$91^1/_2$ „
na „ Nr. 4	„ „	506 „	$91^1/_2$ „
na „ Nr. 5 o trzech	„	506 „	$91^1/_2$ „
na „ Nr. 6	„ „	506 „	$91^1/_2$ „

Każdy chęć licytowania mający winien przed rozpoczęciem rozprawy do rąk komisyi licytacyjnej złożyć tytułem zakładu (wadyum) 10% ceny fiskalnej.

Można także wnieść oferty pisemne, należycie opieczętowane i opatrzone w przepisane wadyum.

Bliższe warunki dzierżawne ogłoszone będą w dzień terminu licytacyi przed rozpoczęciem rozprawy. — O takowych powziąść można jednak wiadomość i przed tem, każdego dnia w kancelaryi Magistratu w godzinach urzędowych.

Z Magistratu

Stanisławów, dnia 26. października 1868.

(2512) **Edykt.** (1)

Nr. 2534. Ze strony c. k. Wielickiego sądu zawiadamia się Jakóba Matz z życia i miejsca pobytu niewiadomego niniejszym edyktem, że przeciw niemu w tutejszym c. k. sądzie pod dniem 16. października 1868 Majer Panzer, oraz małoletni Abraham Panzer przez matkę i opiekunkę Rachlę Panzer o uznanie własności realności Nr. 24 w Kłaśnie, extabulowanie sumy 600 złr. m. k. z stanu biernego i zapłacenie kosztów wnieśli skargę, i ze termin do ustnej rozprawy na dzień 11go grudnia 1868 o godzinie 9tej rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. powiatowy sąd w Wieliczce dla zastąpienia tegoż i na niebezpieczeństwo i koszt tutejszego obywatela p. Piotra Komarek jako kuratora ustanowił, z którym wniesiona sprawa prawna według przepisanej dla Galicyi procedury sądowej będzie pertraktowana.

Tym edyktem przypomina się pozwanemu, ażeby w należytym czasie albo przybył, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego rzecznika wybrał i temu sądowi oznajmił, w ogólnie przedsięwziął służące do obrony przepisane środki prawne, gdyż powstałe z zaniedbania skutki sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wieliczka, dnia 17. października 1868.

(2520) **Kundmachung.** (1)

Nr. 56257. Zur Besetzung der Tabak-Großtrafik in Buczacz, im Stanislauer Finanzbezirks wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten sind unter Anschluß des Vadiums von 80 Gulden öst. Währ., dann des Großjährigkeits-, Vermögens- und Sitten-Zeugnisses längstens bis einschließig 30ten November 1868 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1867: und zwar:

an Tabak . . . . 12446 fl. 79 kr.
an Stempelmarken . . . . . . 2442 „ 67 „
Zusammen 14889 fl. 46 kr.

österr. Währ.

Die näheren Licitationsbedingnisse, so wie auch der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau, dann bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 28. October 1868.

Obwieszczenie.

L. 56257. W celu obsadzenia głównej trafiki tytuniu w Buczaczu w okręgu c. k. skarbowej obwodowej dyrekcyi Stanisławowskiej rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Oferty te kwotą 80 zł. w. a. jako wadyum, tudzież w świadectwa pełnoletności, moralności i stanu majątkowego zaopatrzone, mają być najdalej włącznie do dnia 30. listopada 1868, do drugiej godziny po południu do c. k. obwodowej skarbowej dyrekcyi w Stanisławowie podane.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie:

w tytuniach . . . . 12446 zł. 79 kr.
a w markach stemplowych . . . 2442 „ 67 „
Razem 14889 zł. 46 kr.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne i wykaz dochodów można w c. k. obwodowej skarbowej dyrekcyi w Stanisławowie, tudzież przy tutejszej krajowej dyrekcyi skarbu przejrzeć.

Od c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 28. października 1868.

(2500) **Obwieszczenie.**

L. 14026. W imieniu Jego Apostolskiej Mości Cesarza c. k. sąd krajowy we Lwowie na wniosek c. k. prokuratoryi państwa na podstawie §. 16. post. pras. orzeka: Broszura pod tytułem: Zwycięzcy i zwyciężeni słówko o nieśmiertelności narodów 1868 r. przezJuliana z Poradowa" nakładem Bar. Karnickiego. Lwów, czcionkami drukarni Dziennika lwowskiego Dra. H. Jasińskiego 1868 zawiera w swojej treści istotę czynu zbrodni zakłócenia spokojności publicznej z §. 65 a ust. k., przeto dalsze rozpowszechnienie tej broszury w obrębie całego państwa austryackiego wedle przepisu §. 36 pr. pras. zakazuje się, a tem samem zabranie całego nakładu na podstawie §. 8 post. pras. za usprawiedliwione uznaje się.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. sądu kraj. w sprawach karnych.

Lwów, dnia 24. października 1868.

Kundmachung.

Nr. 14026. Im Namen Sr. Majestät des Kaisers hat das k. k. Landesgericht in Lemberg über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft auf Grund des §. 16 Pr. Ord. zu Recht erkannt:

Der Inhalt der Broschüre: „Zwycięzcy i zwyciężeni, słówko o nieśmiertelności narodów 1868 r. przez Juliana z Poradowa". Nakładem Bar. Karnickiego, Lwów, czcionkami drukarni Dziennika lwowskiego Dr. H. Jasińskiego 1868 begründet den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe §. 65 a. St. G., es wird daher die Weiterverbreitung dieser Broschüre für den ganzen Umfang des österreich. Kaiserstaates auf Grund des §. 36 Preß. Ges. verboten und die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme der ganzen Auflage nach §. 8. Pr. O. für gerechtfertigt erklärt.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Lemberg,, am 24. October 1868.

(2505) **Kundmachung.** (1)

Nr. 18440. Der mit hohem Erlasse vom 4ten August 1868 Z. 8005 zum Advocaten in Bochnia ernannte Herculan Komar hat am 20. October 1868 den Diensteid geleistet und wurde auch in die Liste der Vertheidiger in Strafsachen aufgenommen.

Was zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Krakau, am 27. October 1868.

Obwieszczenie.

L. 18440. Rozporządzeniem wysokiego Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 4. sierpnia 1868 do l. 8005 zamianowany adwokatem w Bochni Herkulan Komar wykonał przepisaną przysięgę dnia 20. października 1868 i został na liście obrońców w sprawach karnych zamieszczony.

Co do powszechnej podaje się wiadomości.

Kraków, dnia 27. października 1868.

(2521) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nr. 56752. Bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg sind in Erledigung gekommen:

Eine Hilfsämter-Adjunctenstelle mit dem Gehalte jährlicher 1000 fl., eventuell mit 900 fl., eventuell eine Kanzlei-Offizialsstelle mit 800 fl., drei Kanzlei-Officialsstellen mit 700 fl., eventuell mit 600 fl. oder 500 fl.

Gesuche sind unter Nachweisung der allgemeinen Erfordernisse insbesondere der vollkommenen Kenntniß der Landessprachen binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 31. October 1868.